

Sygn. akt IV U 360/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Jolanta Olszowy-Rozmus</i>
Protokolant:	<i>Renata Pieczonka</i>

po rozpoznaniu w dniu **23 września 2015r. w Rzeszowie**

sprawy z wniosku **W. D.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania **W. D.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

z dnia 2 czerwca 2014 r. znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 2 czerwca 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy W. D. prawo do otwarcia okresu zasiłkowego od dnia 14 stycznia 2014r.

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Sygn. akt IV U 360/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 września 2015r.

Decyzją z dnia 02.06.2014r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy W. D. prawa do otwarcia okresu zasiłkowego od 14.01.2014 r. oraz prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16.02.2014 r. do 26.02.2014r. i nadal, w razie orzeczenia dalszej, nieprzerwanej niezdolności do pracy z powodu choroby.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, iż z posiadanej dokumentacji wynika, że do dnia 28.02.2014 r. wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu w Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowym Inspektoracie Pracy w R., że od 12.07.2013 r. do 09.01.2014 r. był nieprzerwanie niezdolny do pracy z powodu choroby, a ponowne zachorowanie nastąpiło w okresie od 14.01.2014 r. do 26.02.2014 r. Wskazał, że choroby powodujące niezdolność do pracy do 09.01.2014 r. i od 14.01.2014 r. do 28.01.2014 r. pozostają w związku przyczynowym, a przerwa pomiędzy poszczególnymi okresami nie przekroczyła 60 dni. Dlatego też, do okresu zasiłkowego należy wliczyć nieprzerwaną niezdolność do

pracy orzeczoną na okresy od 12.07.2013 r. do 09.01.2014r. oraz od 14.01.2014 r. do 26.02.2014 r., co oznacza, że z dniem 09.01.2014 r. wnioskodawca wykorzystał 182 dni okresu zasiłkowego. Oznacza to, brak prawa do otwarcia nowego okresu zasiłkowego od 14.01.2014 r. oraz wypłaty zasiłku chorobowego od 16.02.2014 r. do 26.02.2014 r.

Niezależnie od powyższego organ rentowy podniósł, że zasiłek chorobowy nie przysługuje wnioskodawcy za okres od 16.02.2014 r. do 26.02.2014 r. z powodu wykonywania w dniu 18.02.2014 r. pracy zarobkowej z tytułu umowy zlecenia zawartej z (...) Sp. z o. o. oraz PPHU (...) z siedzibą w W., które to spółki potwierdziły, że wnioskodawca zawarł umowę zlecenia na dzień 18.02.2014 r. i w tym dniu świadczył pracę za którą otrzymał przychód. Na koniec podał, że nie zajmuje stanowiska w kwestii wynagrodzenia za czas choroby finansowego przez zakład pracy.

W odwołaniu wnioskodawca W. D. zaskarżył w całości powyższą decyzję oraz wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do otwarcia okresu zasiłkowego od 14.01.2014 r. oraz prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16.02.2014 r. do 26.02.2014r.

W uzasadnieniu podniósł, iż w czasie zachorowania trwającego do 09.01.2014 r. oraz od 14.01.2014 r. do 26.02.2014 r. chorował na dwie różne jednostki chorobowe, tzn. w pierwszym okresie był niezdolny do pracy z powodu leczonej od 6. roku życia epilepsji, a od 14.01.2014 r. z powodu depresji. Podniósł, że wystarczy aby długotrwałe zwolnienie zostało przerwane na jeden dzień, a pracownik może uzyskać prawo do nowego okresu zasiłkowego jeżeli tylko zwolnienie dotyczyć będzie innej choroby. Na uzasadnienie swego stanowiska przywołał wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.01.20103 r., I PK 144/02.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie przytaczając tę samą argumentację, która znalazła się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. D. do dnia 28.02.2014 r. pozostawał w zatrudnieniu w (...) w R.. Z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu.

Wnioskodawca od 6. roku życia leczy się z powodu padaczki. Z tego też względu został zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności na okres do 31.01.2016 r.

W okresie od 12.07.2013 r. do 09.01.2014 r. wnioskodawca był niezdolny do pracy z powodu jednostki chorobowej oznaczonej symbolem G 40 tj. padaczki.

Z dniem 09.01.2014 r. wnioskodawca wykorzystał 182 dni okresu zasiłkowego.

Ponowne zachorowanie nastąpiło w okresie od 14.01.2014 r. do 26.02.2014 r. Niezdolność do pracy została spowodowana jednostką chorobową oznaczoną symbolem F 48 tj. neurastenią.

Za okres od 14.01.2014 r. do 28.01.2014 r. zakład pracy wypłacił wnioskodawcy wynagrodzenie za czas choroby.

Z dniem 15.02.2014 r. upływał 33 dzień niezdolności wnioskodawcy do pracy, przy przyjęciu, że pierwszym dniem byłby 14.01.2014 r.

Niezdolność wnioskodawcy do pracy trwająca od 14.01.2014 r. do 26.02.2014 r. nie była spowodowana tą samą chorobą co niezdolność do pracy w okresie od 12.07.2013 r. do 09.01.2014 r.

W okresie niezdolności do pracy orzeczonej na okres od 07.02.2014 r. do 26.02.2014r., w dniu 18.02.2014 r. wnioskodawca zawarł umowy zlecenia z (...) Sp. z o. o. w W. oraz PPHU (...) sp. z o. o. w W.. W tym też dniu wnioskodawca świadczył pracę i z tego tytułu otrzymał przychód.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wiarygodną dokumentację dotyczącą leczenia wnioskodawcy w Poradni (...)oraz w Poradni (...) (k. 31, 49 - 51), akta zasiłkowe wnioskodawcy oraz opinię biegłego – specjalisty

z zakresu psychiatrii wraz opinią uzupełniającą (k. 65 – 72, 92 – 98). Sąd dał wiarę opinii biegłego, gdyż została sporządzona w sposób rzetelny, zgodny z wiedzą medyczną i doświadczeniem zawodowym. Zarzuty wnioskodawcy nie wpłynęły na wnioski końcowe opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. - Dz. U. z 2014 r., poz. 159 tekst jedn.), zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy lub niemożności wykonywania pracy nie dłużej niż 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą – nie dłużej niż 270 dni.

W myśl art. 9 ust. 1 do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności nie przekraczała 60 dni.

Jak wskazał Sąd Najwyższy pojęcie „ta sama choroba”, użyte w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy zasiłkowej nie należy odnosić do tych samych numerów statystycznych, zgodnych z Międzynarodową Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych, gdyż nie chodzi o identyczne objawy odpowiadające numerom statystycznym, lecz o opis stanu klinicznego konkretnego układu lub narządu, który – choć daje różne objawy podpadające pod różne numery statystyczne – wciąż stanowi tę samą chorobę skoro dotyczy tego samego narządu lub układu (wyrok SN z dnia 6.11.2008r., II UK 86/08, uchwała SN z dnia 2.09.2009r. II UZP 7/09, OSNP 2010/7-8/93).

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca był nieprzerwanie niezdolny do pracy w okresie od dnia 12.07.2013 r. do 09.01.2014 r. W tym czasie leczył się z powodu choroby o symbolu G 40. Następnie po przerwie, nieprzekraczającej 60 dni, od dnia 14.01.2014 r. stał się ponownie niezdolny do pracy. Jednakże ta niezdolność do pracy nie była spowodowaną tą samą chorobą, która wywołała poprzednią niezdolność do pracy trwającą do 09.01.2014 r. Ta ostatnia, jak wynika z opinii biegłego, wywołana była zaburzeniami psychicznymi oznaczonymi jako F 48, zaś niezdolność od 12.03.2013 r. do 09.01.2014 r. spowodowana była padaczką.

Wskazane zatem okresy niezdolności do pracy zostały spowodowane różnymi chorobami, dotyczącymi odmiennych układów. Brak więc podstaw do wliczenia obu tych okresów do jednego okresu zasiłkowego. Podnieść w tym miejscu należy, iż powołany wyżej art. 9 ust. 1 ustawy zasiłkowej, wbrew twierdzeniom ZUS w ogóle nie operuje pojęciem „chorób pozostających w związku przyczynowym”, zaś mówi „o tej samej chorobie”, która w danym i poprzednim okresie spowodowała niezdolność do pracy. Chodzi także w powołanym przepisie o porównanie okresu poprzedniej i ponownej niezdolności, czyli tej, która następuje bezpośrednio po przerwie nieprzekraczającej 60 dni. Nie jest zatem prawidłowe w świetle brzmienia tego przepisu, badanie dla ustalenia istnienia podstaw do otwarcia nowego okresu zasiłkowego, czy choroba stanowiąca powód niezdolności wnioskodawcy do pracy w okresie od 14.01.2014 r. do 26.02.2014 r. pozostaje w związku przyczynowym z chorobą powodującą niezdolność w okresie od 12.07.2013 r. do 09.01.2014 r. Jest rzeczą oczywistą, iż niektóre choroby mogą być wywoływane i pozostawać w pewnym związku z innymi schorzeniami, na które leczy się lub leczył się wcześniej ubezpieczony. Nie oznacza to jednak, że niezdolność do pracy przez ten cały czas spowodowana jest „tą samą chorobą”, o której mowa w cytowanym art. 9 ust. 1 ustawy zasiłkowej.

Mając na uwadze powyższe, z dniem 14.01.2014 r. należało otworzyć wnioskodawcy nowy okres zasiłkowy.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie I wyroku.

Z kolei w kwestii prawa do zasiłku chorobowego obejmującego okres od 16.02.2014r. do 26.02.2014 r. zastosowanie znajdzie przepis art. 17 ust. 1 ustawy chorobowej, zgodnie z którym ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Powyższy przepis zawiera dwie przesłanki utraty prawa do zasiłku chorobowego: wykonywanie pracy zarobkowej oraz wykorzystywanie zwolnienia od pracy niezgodnie z jego przeznaczeniem. Do utraty prawa do zasiłku wystarczy zaistnienie jednej z nich.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że praca zarobkowa w rozumieniu art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej to "praca" w potocznym tego słowa znaczeniu, w tym także wykonywanie różnych czynności na podstawie różnych stosunków prawnych o charakterze cywilnoprawnym lub prowadzenie działalności gospodarczej. Podkreśla się również, że skoro w świetle brzmienia art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej istotne jest to, aby określone czynności były w rzeczywistości wykonywane i aby ich wykonanie przyniosło ubezpieczonemu rzeczywisty dochód (zarobek), to niewątpliwie chodzi o "zarobek" jako świadczenie wzajemne za wykonanie określonej pracy (por. wyrok z dnia 4 listopada 2009 r., I UK 140/09, Monitor Prawa Pracy 2010 nr 6, s. 318-319).

Z ustaleń Sądu wynika, że wnioskodawca w okresie zwolnienia lekarskiego trwającego w okresie od 07.02.2014 r. do 26.02.2014 r. wykonywał pracę zarobkową. Zawarł bowiem w dniu 18.02.2014 r. umowy zlecenia z dwoma podmiotami, wykonał ww. umowy jak również osiągnął określony przychód. Powyższe skutkuje pozbawieniem wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego w okresie od 16.02.2014 r. do 26.02.2014r., tj. po upływie okresu w którym byłby uprawniony do wynagrodzenia za czas choroby.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie w tym zakresie, orzekając jak w pkt II wyroku.